

TEBENNED BÍZTUNK

3.

2020. NOVEMBER 29.

**A MEZŐÖRSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
GYÜLEKEZETI LAPJA**

TEBENNED BÍZTUNK

A Mezőörsi Református Egyházközség gyülekezeti lapja. Megjelenik: a koronavírus-járvány miatti vészhelyzet idején hetente, utána havonta. Először megjelent: 2020. november 15-én. Szerkeszti: Szőke Barnabás lelkipásztor.

A GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Postacím: Mezőörsi Református Egyházközség; 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Adószám: 19885018-1-08

Bankszámlaszám: 11737007-23712489

Lelkipásztor: Szőke Barnabás

Telefon: 06-30-631-9819

E-mail: barnabas.szoke@gmail.com

Gondnok: Tóth Károly

Telefon: 06-30-338-7510

E-mail: karcsi.toth1963@gmail.com

Presbitérium: Bertalan Gyula, Császár Zsolt, Farkasdi Gábor, Farkasdi Levente, Föhrétz Sándor, Ihász Benjámín, ifj. Kollár Gábor, Kollár Sándor, ifj. Kollár Sándor, Lajos Gábor, Lajos Mihály, ifj. Lajos Mihály, Nagy Roland, Nagy Tamás, ifj. Pfenning Lajos, Sáhó József, Sáhó Zoltán, Sántha Péter, Sütöri Imre, Szabó István, Szalai László, Szalai Richárd, Tóth László, Tóth Pál Tibor, Tóth Sándor, ifj. Tóth Sándor, Vincze Ferenc

Segédlelkészek: Eizler Csaba, Kólya Lajos, Pető Gábor Márk, Pető Tímea Enikő

A LELKÉSZI HIVATALUNK KISTÜKRE

Székhely: 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Postacím: Mezőörsi Református Egyházközség Lelkészi Hivatal; 9097 Mezőörs, Fő u. 97/b.

Szeretetszolgálati tanácsadó: Bátorfi Zsolt

Oktatási tanácsadó: Kovács Dániel

Szakmai vezető: Farkasdi-Sáhó Katalin

Telefon: 06-20-383-8985

E-mail: sahoka79@gmail.com

Szakmai vezető-helyettes: Onódi Zsanett

Telefon: 06-30-370-1919

E-mail: Zsanett.onodi@gmail.com

Gazdasági vezető: Helmanné Enner Margit

Telefonszám: 06-70-322-2030

E-mail: ennerman@t-online.hu

Gazdasági vezető-helyettes (általános): Pfeningné Sáhó Eszter

Telefonszám: 06-70-453-7129

E-mail: sztus.sztus@gmail.com

Gazdasági vezető-helyettes (műszaki): Polgár Szilárd

Telefon: 06-20-499-4788

E-mail: polgarszilard.mezoors@gmail.com

A SZERETETOTTHONUNK KISTÜKRE

Az intézmény fenntartójának az adatai

Az intézmény fenntartójának a neve: Mezőörsi Református Egyházközség

Az intézmény fenntartójának a székhelye: 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Az intézmény fenntartójának a postacíme: 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Az intézmény fenntartójának a képviselője:

Szőke Barnabás lelkipásztor és Tóth Károly gondnok

Az intézmény neve: Ujvári János Református Szeretetotthon

Az intézmény székhelye: 9097 Mezőörs, Fő u. 66.

Adószám: 18986783-02-08

Bankszámlaszám: 11737007-23712496

Az intézmény levelezési címe:

Ujvári János Református Szeretetotthon Idősek Otthona Pápakovácsi

8596 Pápakovácsi, Attyapuszta 4.

Tel.: 06-89-351-001

Az intézmény telephelyei

1. Ujvári János Református Szeretetotthon Idősek Otthona Pápakovácsi

8596 Pápakovácsi, Attyapuszta 4.

2. Ujvári János Református Szeretetotthon Idősek Otthona Külsővat

9532 Külsővat, Béri Balogh Ádám u. 1.

3. Ujvári János Református Szeretetotthon Idősek Otthona Szóc

8452 Szóc, Határvölgy 1.

4. Ujvári János Református Szeretetotthon Idősek Otthona Jobaháza

9323 Jobaháza, Kossuth L. u. 8.

Elérhetőségek:

Szőke Barnabás lelkipásztor / igazgató-lelkész

06-30-631-9819

Bornemissza Melinda intézményvezető

06-20-499-8960

Az Ujvári János Református Szeretetotthon honlapjának a címe: <http://www.ujvariotthon.hu>

AZ ÓVODÁNK KISTÜKRE

Az intézmény fenntartójának az adatai:

Az intézmény fenntartójának a neve: Mezőörsi Református Egyházközség

Az intézmény fenntartójának a székhelye: 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Az intézmény fenntartójának a postacíme: 9097 Mezőörs, Fő u. 39.

Az intézmény fenntartójának a képviselője:

Szőke Barnabás lelkipásztor és Tóth Károly gondnok

Az intézmény neve: Mezőörsi Talentum Református Óvoda

Az intézmény székhelye: 9097 Mezőörs, Fő u. 83.

Adószám: 19164735-1-08

Bankszámlaszám: 11737007-23722660

Az intézmény levelezési címe:

Mezőörsi Talentum Református Óvoda

9097 Mezőörs, Fő u. 83.

Az intézmény telefonszáma:

06-96-375-024

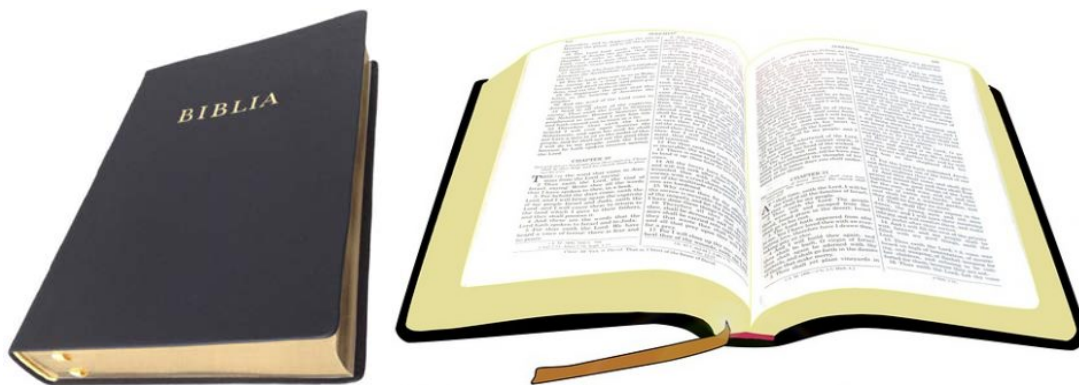
Elérhetőségek:

Szőke Barnabás lelkipásztor

06-30-631-9819

Tóthné Szabados Márta óvodavezető

06-70-426-6466

A VASÁRNAPI IGEHIRDETÉSEK ALAPIGÉI

2020. november 15.

29 És azonnal, amint kijöttek a zsinagógából, elmentek Jakabbal és Jánossal együtt Simon és András házába. *30* Simon anyósa lázasan feküdt, és azonnal szóltak felőle Jézusnak. *31* Ő pedig odalépve megfogta a kezét, és talpra állította, úgyhogy az asszonyt elhagyta a láz, és szolgált nekik. (Mk. 1, 29-31)

2020. november 22.

14 Az ÚR tehát dögvészt bocsátott Izráelre, és meghaltak Izráelből hetvenezren. *15* Ezenkívül az ÚR egy angyalt is bocsátott Jeruzsálemre, hogy pusztítsa el. De mikor ölni kezdte volna a népet, odatekintett az ÚR, megkönyörült veszedelmükön, és azt mondta a pusztító angyalnak: Elég immár, vond vissza a kezéd! Az ÚR angyala ekkor a jebúsi Ornán szerűjénél állt. *16* Akkor Dávid fölemelte szemét, és látta, hogy az ÚR angyala ott áll a föld és az ég között, kivont karddal a kezében, amelyet Jeruzsálem ellen emelt föl. Ekkor Dávid és a vének is zsákruhába öltöztek, és arcra borultak. (1 Krónika 21, 14-16)

LELKI GONDOLATOK

Szőke Barnabás

ÉNEK: 42. zsoltár 1. vsz.

1. Mint a szép híves patakra A szarvas kíváncsozik, Lelkem úgy óhajt Uramra, És Hozzá fohászkodik, Tehozzád, én Istenem, Szomjúhozik én lelkem, Vajjon színed eleiben Mikor jutok, élő Isten?

IMÁDKOZZUNK!

Köszönjük Neked Istenünk, hogy újból beköszöntött életünkben az Adventi Ünnepi időszak. Add, hogy valóban azzá lehessen! Ilyenkor jobban érezzük az idő múlását. Ismét eltelt szinte egészen egy esztendő, már csak egy hónap maradt hátra belőle. De olyan jó, hogy tudhatjuk, hogy ez a múltó idő a teljesség felé halad. Segíts bennünket megtölteni ennek minden pillanatát széppel és jóval, igazából azokkal a kincsekkel, amelyeknek ajándékozója Te vagy Istenünk!

Köszönjük, hogy tudhatjuk, hogy nekünk van szabadítónk. Ő az, Aki eljött értünk erre a földre 2000 esztendővel ezelőtt. Ő az, Aki vállalta a kereszthalált, a pokolra való alászállást, hogy bennünket megváltson a bűneinktől, és mi szabadon, tiszta lélekkel élhessünk. Bocsásd meg nekünk Istenünk, amikor ezt a tiszta lelket újból és újból bemocskoljuk, mert sokszor nagyon könnyelműen követünk el vétkeket gondolatban, érzésvilágunkban, szóban, cselekedetben, vagy éppen mulasztással! De olyan jó, hogy most újból bűnbánattal Eléd járulhatunk. Köszönjük, hogy Te ismét kész vagy megbocsátani, megtisztítani bennünket.

Köszönjük Neked azt is Istenünk, hogyha meg tudjuk becsülni a szereteteinket, akikkel együtt ünnepelhetünk. Áldd meg a családokat, a családtagokat a közelben és a távolban! Add, hogy továbbra is tudjuk hordozni, megbecsülni egymást!

Köszönjük, hogy van feladatunk itt a Földön, nem hiábavaló a mi életünk, hanem ránk bíztat azt, hogy képviseljük a Te akaratodat, hogy valósítsuk meg mindazt, ami hitből, szeretetből, jósból fakad.

Köszönjük Neked azt is Istenünk, hogy van gyülekezet, érezhetjük ebben az koronavírus-járvány időszakban is ennek a lelki közösségnek azt a fajta légkörét, amiben feltöltődhet a lelkünk. Köszönjük, hogy ígéreted szerint itt vagy közöttünk, középen állsz minden családban most is, és meg akarsz áldani bennünket. Add, hogy nyitott szívvel tudjuk elfogadni minden ajándékodat, és add, hogy hordozói is lehessünk ezeknek az ajándékoknak!

Köszönjük azt, hogy ünnepelhetünk, de kérünk, hajolj közel azokhoz is, akiknek az életében sírás, fájdalom, veszteség van, akik ezekben a napokban sokfajta keresztet hordoznak! Legyél a vigasztalójuk, a bátorítójuk Jézusunk! És add, hogy mindannyian megérezzük azt, hogy mekkora kiváltság az, hogy ez az Isten keres bennünket, közel akar hajolni mihozzánk, és az életünk minden pillanatában el akar jönni mihozzánk, hogy a Vele való közösségben teljen a földi élet és az örökkévalóság egyaránt!

Jézus Krisztusért kérünk, hogy hallgassd meg imádságunkat! Ámen!

IGE: Zsoltárok 90, 1-4; 13-17 Jelenések 22, 17; 20-21

1 [Mózesnek, Isten emberének imádsága.] Uram, Te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. 2 Mielőtt hegyek lettek, mielőtt a föld és a világ formáltatott, öröktől fogva mindörökké vagy Te, Istenem. 3 A halandót visszatéríted a porba, és azt mondod: Térjete vissza, embernek fia! 4 Mert ezer esztendő annyit Előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt;

és mint egy őrzárásnyi idő éjjel. **13** Térj vissza, URam! Meddig késel? Könyörülj szolgálaidon! **14** Jó reggel elégíts meg minket kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden napon. **15** Örvendeztess meg bennünket nyomorúságunk napjaihoz mértén, azokhoz az esztendőkhöz mértén, amelyekben gonoszt láttunk. **16** Hadd látszódjék meg műved szolgálaidon és dicsőséged az ő fiaikon. **17** Legyen mirajtunk Isteniünknek, az Úrnak jóindulata, és kezünk munkáját tedd maradandóvá; kezünk munkáját tedd maradandóvá! (Zsoltárok 90, 1-4; 13-17)

17 És a Lélek és a menyasszony így szól: **Jöjj! És aki hallja, ezt mondja: Jöjj! És aki szomjúhozik, jöjjön, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!** **20** Ezt mondja, **Aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök! Ámen, jöjj, Uram, Jézus!** **21** Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! **Ámen!** (Jelenések 22, 17; 20-21)

IGEHIRDETÉS

Szeretett Testvérek!

Az utóbbi Ige alapján **KÉT KÉRDÉSRE** keressük a választ a mai igehirdetésben. **AZ ELSŐ: KI AZ, AKIT VÁRUNK? A MÁSODIK PEDIG: HOGYAN KELL, HOGY VÁRJUK?**

1. KI AZ, AKIT VÁRUNK? ELŐSZÖR is erre a kérdésre azt a választ adhatjuk, hogy AZ, AKI ÍGÉRETET TETT! Így olvassuk: „Ezt mondja, Aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök!” (Jelenések 22, 20) A Jelenések könyve Krisztus után 100 körül keletkezett, és akkor a keresztyének élete sokfajta üldöztetésnek volt kitéve. Domitianus római császár idejében nagyon sokan megtapasztalták azt, hogy a létük bizonytalanná vált, mert megfosztották őket a javaiktól, a szabadságuktól, vagy akár az életüktől is. És így az üldöztetések közepette nem csoda, hogy a keresztyének szívében ott volt az a reménység, hogy Jézus Krisztus megígérte azt, hogy hamar visszajön. „Ha most itt nekünk ilyen nehéz a sorsunk, ha ennyire bizonytalanná vált az életünk,” akkor úgy gondolták, „hogy most következik be, a mi időnkben. Nyilvánvalóan megjelenik a hatalmas és dicsőséges Jézus Krisztus, Aki az ellenségeinket elpusztítja, minket pedig megszabadít.” Ma már tudjuk, hogy ez így nem következett be. Azóta több, mint 1900 esztendő, csaknem 2 évezred telt el, és még mindig nem jött vissza hozzánk testi, látható formában, dicsőségesen a mi Urunk.

Szeretett Testvérek! Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy az Ő ígéretei megállnak, érvényesek, beteljesíti azokat, de Istennek az órája nem úgy jár, ahogyan a miénk! Azért is olvastuk a 90. zsoltárnak a verseit, hogy „ezer esztendő annyi Előtted, mint a tegnapi nap...” (Zsoltárok 90, 4) Ezer esztendő az Isten óráján annyi, mint számunkra egy nap. Ezért érvényes az, hogy „hamar visszajövök” (Jelenések 22, 20), csak az előbb említett időszámítás szerint. Ezt nekünk meg kell tanulni az Isten ígéreteivel kapcsolatosan, hogy nem mindig úgy és akkor teljeseznek be, ahogyan mi gondolnánk!

Hadd idézzek egy másik Bibliai helyet is, amiben az van leírva, hogy a mi „pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket felülmúló, nagy, örök dicsőséget szerez nekünk...” (2 Korinthus 4, 17) De hányan vagyunk úgy, hogy nem pillanatnyinak érezzük a mi szenvedéseinket, hiszen hetekig, hónapokig, évekig, vagy évtizedekig is tarthatnak itt a földön? Mégis erre az időszakra ránéz az Úristen, és azt mondja, hogy csak egy pillanatnyi, az örökkévalóság dicsőségéhez képest! Hogyha ezt a fajta Isteni számítást és arány mértéktartást megtanuljuk, akkor higgyük el, hogy másképp tudunk várakozni, és másképp tudjuk elhordozni a nehéz helyzeteket! Azok az első keresztyének is nagy nehézségben voltak.

Várták Jézusnak a testi visszajövetelét abban az időben, de meg kellett tanulniuk kitartani úgy, hogy az Isten órája másképp járt, és ez így nem következett be.

De másképp igen, mert nagyon fontos az Igének az a mozzanata is, hogy „*a Lélek és a menyasszony így szól...*” (*Jelenések 22, 17*) Ennek számomra az az üzenete, hogy Lelke által beszélt Jézus Krisztus a szívükkel; az az üzenete, hogy mégsem tagadták meg Megváltójukat. Az egyház, hogy nem pusztult el, vagy nem szűkült össze létszámában, hanem gyarapodott abban a nagyon nehéz időben is, azt jelentette, hogy a lelkükben megtapasztalták, hogy velük van Jézus Krisztus; azt jelentette, hogy megerősíti őket és helytállást ad a számukra, hogy mindent Általa el lehessen hordozni, és ki lehessen bírni.

Szeretett Testvérek! Ki az, Akit visszavárunk? Az, Aki ígéretet tett és az ígéreteit megtartja! De az Ő órája másképp jár, és a mi óránkat kell ehhez állítani; és a várakozási időben azt megtapasztalni, hogy lelkileg velünk van; és megerősít, hogy mindent el tudjunk hordozni mi is, és a várakozásunkban hűségesen meg tudunk állni!

De van egy MÁSİK VÁLASZ is, arra a kérdésre, hogy KIT VÁRUNK? Ez ahhoz a képhez kötődik, hogy A MENYASSZONY IS MEGSZÓLAL, ÉS HÍVJA A VŐLEGÉNYT! Nem tudom, hogy ismerjük-e ennek a kifejezésnek a gyökerét? Régies formájában így hangzott, hogy vevőlegény, mégpedig azért, mert régen a menyasszonyért jegyajándékot kellett fizetni. Abból fakadt ez, hogy ha egy lányt egy családban felneveltek, amögött sok áldozat volt, az sokba került a szülőknek, vagy a nagyszülőknek. Ha tehát ezt a lányt valakinek odaadták feleségül, akkor illett érte jegyajándékot adni. Innen fakad az is, hogy így szoktuk nevezni, hogy „*a házban eladó lány van*”.

Vagy emlékezzünk vissza arra a Bibliai történetre, amikor Jákob Lábánnál hét esztendő t szolgál Ráhelért, az ő feleségéért; és teszi ezt jó szívvel! Úgy írja le a Biblia, hogy úgy tűnt neki, mint egy pillanat ez a hét esztendő, mert szerette Ráhelt, és meg akarta kapni. De neki is meg kellett fizetni a jegyajándékot. (*1 Mózes 29*)

Jézus Krisztus a legnagyobb jegyajándékot fizette az Ő menyasszonyáért, tudniillik az életét adta ott a Golgotai kereszten az emberiségért.

Emberi viszonyokban, kapcsolatokban sokszor könnyelműen szokták azt mondani, hogy „*az életénél is jobban szeretlek*”. A szerelmesek elragadtatva szoktak ilyet mondani, és van, amikor csak üres szó, vagy nagyon kevésbé fedi a valóságot, amit így könnyelműen kimondanak. De a mi Vőlegényünkre nézve, Jézus Krisztusra nézve a szó teljességében igaz az, hogy az életénél is jobban szeretett minket; és az életét adta értünk, hogy megszabadulhassunk, hogy tiszta lelkünk legyen és az örök élet reménysége bízgatgasson bennünket!

Őt várjuk vissza, Aki ígéretet tett és Aki az ígéretét megtartja a maga idejében, a maga választotta módon; s Aki a Vőlegény és az életét adta azért, hogy a menyasszonyát megszabadítsa, hogy minket megváltson!

Ez az első része az ígehirdetésnek, és erre most kevesebb hangsúlyt teszek időben, bár nagyon fontos, mert ez a kiindulási pont!

A MÁSODIK KÉRDÉS arra vonatkozik, hogy HOGYAN VÁRJUK, HOGYAN VÁRJUK VISSZA a mi Vőlegényünket, Jézust?

Itt három dolgot szeretnék felsorolni az Ige alapján.

ELŐSZÖR SÓVÁROGVA, INTENZÍVEN VÁGYAKOZVA, és ez két összefüggésben is megjelenik!

AZ EGYIK, amit már említettem, hogy A MENYASSZONY VÁRJA A VŐLEGÉNYT! És hogyha szeretem a vőlegényemet, akkor hogyan várnám, hogyan epekednék utána, hogyan áhítanék minden olyan pillanatot, amikor találkozhatok vele? És

várom a beteljesedést, hogy házasságot kössünk, és attól fogva az életünk minden napját megoszthassuk egymással.

Szeretett Testvérek! Most meg kell vizsgálni a mi szívünket, hogy várjuk-e ennyire Jézust, az Ő megjelenését!? Vágyjuk-e azt, hogy Vele legyünk? Figyeljük meg, hogy néha milyen hosszúnak tűnik egy templomi Istentisztelet, vagy most ez az otthoni elcsendesedés! Egy óra, vagy még annyi sem. Máskor pedig, hogy elrepül az az idő? Mintha nem esne annyira jól nekünk, hogy Vele legyünk. Vagy nézzük meg, az imádságban hányszor keressük a szavakat, vagy vagyunk úgy, hogy már nem tudok mit mondani Neki, pedig csak egy perc telt el, vagy két perc telt el az imádságból!? Ezzel szemben a jegyesek órákat beszélgethetnek egymással, és nem keresik a szavakat, mert ömlik belőlük, mert van mit mondaniuk, és szívesen hallgatják, amit a másik mond. Vagy nézzük meg, hogyha pl. 5 000 Ft.-ot kell a mi Vőlegényünknek, Krisztusnak az ügyére szánni, az milyen soknak tűnik!? Mekkora áldozatnak? De ha ugyanennyi pénzzel elmegyünk vásárolni, az semmi. Úgy elmegy, hogy azt sem tudjuk, hogy mit vettünk belőle.

Szeretett Testvérek! Ha megvizsgáljuk a szívünket, az életünket, akkor meg kell állapítanunk azt, hogy nem vágyjuk Jézusnak a közelségét olyan intenzíven, ahogyan a menyasszony vágyja a vőlegényét! Csak kérhetjük, hogy az Isten gyújtson lángot a mi szívünkben, legyen intenzívebb, erősebb az Iránta való vágyakozásunk, mert Ő tudja megszentelni és tartalmassá tenni az életet, és csak a Vele való szoros közösségben találjuk meg önmagunkat is igazán!

A MÁSIK, ami ezt A VÁGYAKOZÁST még leírja, az az a kép, amely így hangzik, hogy „AKI SZOMJÚHOZIK, jöjjön...!” (Jelenések 22, 17) Amikor ezt halljuk, hogy szomjazik valaki, akkor nekünk egész más képzeleteink vannak, mert hát régen minden falusi portán ott volt a kút az udvaron, és akármikor lehetett belőle vizet meríteni és inni; vagy manapság már megszoktuk azt, hogy megnyitjuk a csapot és folyik belőle a víz. De a keleti világban, Izraelnek a földjén nem ez volt a helyzet. Ott egész másképp éltek meg a szomjúságot, ott nem volt minden portán kút, hanem egy településen talán csak egy. És az is lehet, hogy pár száz méterre, vagy pár kilométerre oda kellett menni vizet meríteni. Egy hosszú úton fejen hordozva, vagy pedig egy „általvetőn” hordozva vitték haza és megbecsülték minden cseppjét. És mivel forró volt az éghajlat, nem egyszer átérték azt, hogy kitikkadtak; vagy ha útra indultak és elfogyott a vizük, akkor azt általában pénzen kellett venni, annyira értékes volt. Abban a környezetben nem egyszer a szárazság miatt poros volt az egész út és az egész környezet, megtelt az embernek a szája, toroka porral, és átélte a kínzó szomjúságot akkor, amikor kint kellett tölteni az úton, vagy a mezőn több órát. Ők jobban tudták, mit jelent az, hogy kínoz a szomjúság, és ezt a szomjúságot vízzel meg kell elégíteni.

Szeretett Testvérek! Megint csak az a kérdés, hogy van-e bennünk ilyen intenzív vágyakozás? Tudjuk-e azt, hogy Nála van az életnek a forrása, és abból lehet, meg abból kell merítenünk, ha meg akarjuk elégíteni magunkat? Olyan szomorú az, amikor pótszerekhez fordulunk. Ilyeneket tudnék felsorolni, hogy pl. a szabad szerelemnek a patakja. Ugye a népdalokban ott van, hogy „a szerelem patak”? Mi a szabad szerelem korát éljük, és van, aki ezzel akarja megelégtetni a szívét. Vagy az anyagi forrásainkból merítünk, s azt gondoljuk, ha ebből több lesz, vagy sok lesz nekünk, attól lesz az élet élet. És folytathatnám tovább, amikor ilyenfajta pótszerekhez nyúlunk. De kell-e nekünk az élő vizek forrása, hogy abból merítsünk, mert az a kristálytisztá víz, és egyedül az adhat a lelkünknek belső elégtételt?! Hogyan várjuk? Ezzel az intenzív vágyakozással, ezzel az intenzív sóvárgással, mert Rá van szükségünk!

MÁSODSZOR, HOGYAN VÁRJUK? Úgy van leírva az Igében, hogy „...AKI AKARJA, vegye az élet vizét...!” (Jelenések 22, 17) Vagyis az akaratunkat is az Isten irányába kell állítanunk! De ha újból csak azt mondom, hogy vizsgáljuk meg az életünket,

akkor az nagyon sokszor szomorú képet tükröz! Mert meghasonlott az akaratunk, ami kétfelé cibál bennünket, kétfelé visz minket!

Szeretett Testvérek! Látszik ez nagy, átfogó szinteken is, akkor, amikor az emberiségnek az életét vizsgáljuk. Figyeljük meg azt, hogy elmondjuk azt elviekben, hogy mindannyian a békét akarjuk, hiszen ki ne akarna békében, harmóniában élni? És mégis újból és újból háborúk törnek ki. Honnan van ez a nagy ellentét, hogy mindenki a béke után áhítozik, és kiderül, hogy mégis annyira akarjuk a háborút, hogy újból és újból a világnak valamely pontján kirobbantjuk? Pál apostol így írja, hogy kétfajta akaratot látok magamban, „nem a jót cselekszem, amit akarok, hanem a gonoszt teszem, amit nem akarok!” (Róma 8, 14-25) Kétféle akarat, az egyik jó irányba, a másik a nem jó irányba, és hiába mondom, hogy elvileg valamit akarok, mégis az a másfajta akarat erősebb lesz bennem!

Nézzük meg ezt a keresztyénységünkben is! Azt hiszem, hogy együtt, közösen azt mondjuk, hogy mindannyian hitben, szeretetben, jószágban akarunk élni! Na de sikerül? Hányszor veszekedünk mégis otthon, hányszor vagyunk rosszak egymáshoz? Hányszor van úgy, hogy nem a szeretet és nem a jószág látszik rajtunk, hanem valami, ami ennek az ellentéte? Valami másik akarat, ami győz bennünk, és a rossz irányba visz!

A XXI. században már ezt a példát is elmondhatom, hogy tudjuk azt, hogy meg kell őrizni a Földünknek az élet lehetőségét a gyermekeink és az unokáink számára. És mégis, noha ezt jól tudjuk, noha közösen akarnánk, akarnunk kell ezt a jövőt, mégis az történik, hogy úgy élünk, hogy kiraboljuk a földet, szennyezzük a vizeket, a levegőt, feléljük a tartalékokat, és nem biztos, hogy megmarad a gyermekeink és az unokáink számára, úgy, hogy élhető legyen. Mégis ebbe a rossz irányba haladunk tovább és nem tudunk leállni, hogy ne szennyezzük, ne raboljuk, ne romboljuk. Meghasonlottunk belül az akaratunkban, és ezt látni kell, kérni a Völegényt arra, amit így ír a Filippi levél, hogy „Ő az, Aki munkálja bennünk az akarást és a véghezvitelt...!” (Filippi 2, 13) Tudniillik az akaratunkat is tisztítsa meg, erősítse meg, hogy győzni tudjon a rossz akarat felett, hogy tényleg a lelkünk mélyéből a jót akarjuk, az igazságot akarjuk, az Isten szerintit akarjuk, és azt tudjuk is véghez vinni! Ne rekedjen meg! Annyira kell Jézus Krisztusnak a közelsége, hogy ez tényleg megvalósuljon!

Aztán melyik család akar széthullani? Egyik sem! Miért történik meg mégis? Mert a jó akarat gyenge és a rossz akarat erős! Kell a megváltás ebben a tekintetben is, hogy az akaratunk jó irányba álljon, és ennek nyomán az életünk is jó irányba haladjon!

És HARMADSZOR, ne csak sóvárogva; ne csak erős, jó irányú akaratot várjuk a mi Jézusunkat; hanem ez is le van írva, hogy aki akarja venni az élet vizét, AZ JÖJJÖN, ÉS RAGADJA MEG, VEGYE! (Jelenések 22, 17) Itt az van ezekben a szavakban, hogy amikor tényleg kinyújtom a kezemet és megragadom! **Jönni és megragadni!**

Szeretett Testvérek! Úgy várjuk a mi Jézusunkat, hogy mindazt, amit kínál, afele jövünk és megragadjuk!

Szeretem azokat a Bibliai történeteket, amelyek az Adventhez, a Karácsonyhoz kötődnek, mert igazából mind-mind az Isten felé való mozdulást írják le. Ahogyan jönnek a pásztorok a mezőről (Lukács 2, 8-20), ahogyan jönnek a napkeleti bölcsek Távol-Keletről (Máté 2, 1-12). Minden mozdulnak az Irányába, indulnak Felé, és el akarnak jutni oda, ahol átélhetik az Istennek a közelségét.

Mozdulni az Irányába!

Azt jelenti ez a mi számunkra, hogy én is mozdulok a templom felé, most ebben a koronavírus-járvány időszakban a gyülekezeti újság felé, és nem engedem, hogy a Sátán kilopja az Istentiszteleti órát az életemből!

Mozdulok a csend felé, az itthoni elcsendesedés felé, az imádságos lelki együttlét felé, és nem hagyom, hogy pár perc alatt véget érjen, hanem mélyen, átfogóan akarok beszélgetni az én Megváltómmal!

Mozdulok a másik ember felé, és megkeresem, és abban a másik emberben ugyancsak az Istenemmel találkozhatok!

Mozdulok a keskeny ösvényen előre, nem állok meg, mert akkor útonállóvá leszek, hanem haladni akarok az újabb és újabb események, állomások felé, mert az Isten elkészítette! Így van megírva, hogy előre elkészítette a jó cselekedeteket, csak nekem haladni kell felé! (Ef. 2, 10) És amikor eljön az emberi idő, akkor megvalósítom azokat! Ha nem, akkor lerekedtem, akkor egy helyben topogóvá válik az életem!

Menni, mozgásban lenni, és utána megragadni!

Megragadni a mai üzenetet is, nem engedni a földre hullani! Megragadni egy érzést, amit oda akar helyezni a szívünkre a mi Istenünk!

Megragadni az alkalmakat, a lehetőségeket, amiket készített, egy gondolatot, az erőt, az Isteni erőt, hogy azzal járjunk, végezzük a feladatunkat, a szolgálatunkat!

Megragadni azokat a kincseket, amelyeket Ő hozott és elkészített a számunkra!

Mozgásban lenni!

Szeretett Testvérek! Akkor telik jól az Advent, ha nem ölbe tett kézzel várjuk az Istennek a jótéteményeit, hanem azt az utat, ami a mi felelősségünk, az Ő irányába megtesszük, és a kezünket, a szívünket kitarjuk, hogy oda elhelyezhesse mindazt, ami nélkül üresek és szegénynek maradunk!

És VÉGEZETÜL még csak annyit, hogy MINDEZT INGYEN, KEGYELEMBŐL KÍNÁLJA! Mind a két szó szerepel az Igében. Az is, hogy vehetjük az élet vizét ingyen (*Jelenések 22, 17*); és az utolsó versben az, hogy Jézus Krisztusnak a kegyelme legyen mindannyiunkkal (*Jelenések 22, 21*)! Mert nem lehet azt megfizetni, amit értünk tett, hogy a mi Vőlegényünk ennyire szeretett minket, hogy az életét adta, hogy nekünk örök életünk legyen! Mert nem lehet megfizetni az életnek a forrását, hogy abból meríthetünk napról napra! Mert nem lehet megfizetni a szeretetet, a békességet, a bűnbocsánatot! Kegyelemből kínálja az Isten, és mi hálás szívvel, ingyen elfogadjuk! Ezen az Advent Ünnepe is! Ámen!

IMÁDKOZZUNK!

Köszönjük Neked Jézusunk, hogy a Te ígéreteid mind-mind beteljesednek, csak nekünk tudnunk kell, hogy a Te órád másképp jár, mint a földi idő. Ezer esztendő Előtted annyi, mint egy nap. (*Zsoltárok 90, 4*) Azt mondtad, hogy hamar visszajössz, de ez a hamar, a mennyei időszámítás szerint évezredekre nyúlt. Taníts meg bennünket várakozni, úgy, ahogy azok az első keresztyének nehéz körülmények között voltak, de megtapasztalták Lelked

közelségét, és éppen ez adott nekik erőt a hűséghez, a helytálláshoz! Olyan jó, hogy mi is megtapasztalhatjuk közelségedet Lelked által, és ez bennünket is erősít, bennünket is megtart a helyes ösvényen.

Köszönjük, hogy Te vagy a Vőlegény, Aki a legdrágább jegyajándékot fizetted. Életed sem volt drága, hanem a golgotai kereszten meghaltál, a pokolra alászálltál, hogy nekünk örök életünk legyen.

Segíts bennünket, hogy helyesen tudjunk várni a Terád! Adj intenzív vágyakozást, sóvárgást a szívünkbe! Add, hogy ne a rossz vonjon bennünket magához, hanem Te! Segíts bennünket, hogy a mi akaratunk jó irányba álljon; edződjön meg, hogy ne a rossz akarat győzzön bennünk, hanem mindaz, amit Te munkálsz, és amit Te acélozol olyan módon, hogy az képes legyen a véghezvitelre!

Segíts bennünket, hogy aktívan lépdeljünk a Te irányodba, menjünk a mennyei forrás felé, az Igeforrás felé, az imádságforrás felé, a szeretetforrás felé, a szolgálatforrás felé; mindig lépdeljünk abba az irányba, ahol ezeket a kincseket meríthetjük újból és újból a szívünkbe, az életünkbe, hogy azokkal töltekezzünk, azokat hordozzuk, és adjuk tovább a többi embernek is!

Köszönjük, hogy mindezt a sokfajta jót, kibeszélhetetlen jót ingyen kegyelemből kínálsz, mert nem tudnánk megfizetni, semmivel nem tudnánk megvásárolni. Ingyen kapjuk, és most ezért csak a hálánkat fogadd el, hiszen ezt hozzuk Eléd! Felajánljuk önmagunkat, az életünket Teneked! Add, hogy őszinte szívvel tudjunk szolgálni, tudjunk úgy élni, hogy az öröm legyen Teneked Istenünk; és az áldást, szépet, jót jelenthessen itt a Földön a magunk és az embertársaink számára! Így adj nekünk áldott, tartalmas Adventet!

Jézus Krisztusért kérünk, hogy hallgassd meg imádságunkat! Ámen!

MI ATYÁNK...

ÉNEK: 312. dicséret 1. vsz.

1. Várj ember szíve készen! Mert jő a Hős, az Úr, Ki üdvösséged léssen Szent győztes harcosúl. Fényt, éltet hozva jó, Megtört az ősi átok: Kit vágyakozva vártok, Betér hozzátok Ő.

ÁLDÁS:

24 „Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! 25 Világosítsa meg az arcát rajtad az ÚR, és legyen kegyelmes hozzád! 26 Fordítsa feléd arcát az ÚR, és adjon neked békességet!” (4 Mózes 6, 24-26)

Szőke Barnabás
lelkipásztor

ADVENT

Az Advent latin eredetű szó, jelentése: eljövétel, megérkezés. A reményteli várakozás, a lelki készülődés ideje. Az advent 4 hétig tart, a december 25-e előtti negyedik vasárnapkal kezdődik.

Mire készülődünk Adventkor? A hitanos gyermekek is tudják. **A Karácsonyra, Jézus születésének ünnepére!** Ez igaz, de ha csak ennyit tudunk, ha csak Karácsonyra készülünk, akkor az Adventünk nem igazi Advent!

Az Adventi várakozás célja felkészülni Krisztus második eljövetelére is!

Bod Péter, a 18. században élt, híres református tudós lelkész arra hívja fel a figyelmet, hogy nem véletlenül tart négy hétig az Adventi idő. **Jézusnak ugyanis négy Adventje, négy eljövetele van.**

1. Advent: „*Midőn a testben megjelent.*” Az első Karácsonykor, 2000 éve.

2. Advent: „*Midőn a szívbe bészáll és az embert megtéríti.*” Az Isten Fiát be kell engednünk a szívünkbe! Ő az ajtó előtt áll és zörget (*Jelenések 3, 20*), de nem töri be az ajtót! Ha kinyitjuk, ha befogadjuk az életünkbe, ha az Ő szavai szerint élünk, akkor megérkezik a mi üres szívünkbe is, és ott munkálkodik!

3. Advent: „*Midőn halála óráján elmégyen az emberhez.*” Erre az eljövételre is készülnünk kell! Abban az órában készen kell állnunk! Ha van hitünk, ha Istenfélő életet élünk, akkor ez az eljövetele is öröm lesz a számunkra!

4. Advent: „*Midőn eljön az utolsó ítéletre.*” Erre kell leginkább készülnünk Adventkor! Sem a napot, sem az órát nem tudhatjuk, és vigyázzunk, ne kezdjünk számíttgatni, mint a szekták, akik Jézus parancsát megszegik! „*Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett!*” (*Apostolok Cselekedetei 1, 7*) A mi feladatunk, hogy készen álljunk az Úr Jézus visszajövetelére, akár holnap lesz, akár máskor! A lámpásaink legyenek előkészítve, legyen benne a hitnek olaja! Ezért adta Isten az Adventi időszakot a számunkra! Legyen időnk felkészülni! Bűnbánatot tartani! Önmagunkba nézni! Meglátni, hogy mi az Isten akarata szerint való a mi életünkben és mi az, amin sürgősen változtatni kell!? Ha sikerül elcsendesedni, Istenre figyelni Advent alatt, akkor igazán boldog Karácsonyunk lesz, és örömmel fogunk megállni majd Jézus Krisztus színe előtt is, amikor eljön értünk, amikor visszajön!

Szép adventi szokás az **Adventi koszorú** készítése. A XIX. század óta terjedt el. Fenyőgallyakból készül a koszorú négy gyertyával, amelyek az Advent 4 hetét jelképezik. Minden Adventi vasárnapon egy-egy újabb gyertyát kell meggyújtani a koszorún. Ebből is látjuk, hogy a református vallás nem tiltja a gyertyát, csak kihangsúlyozza, hogy nem a holtakért, hanem az élőkért van! A gyertya a keresztyén ember jelképe. Önmagát megemészti,

feláldozza, hogy fényt, meleget adjon másoknak. Az Adventi koszorún, vagy a karácsonyfán ha meggyújtják, meleget, békességet áraszt az emberi szívekbe is!

Szőke Barnabás
lelkipásztor

GYERMEKSAROK

Kedves hittanos gyermekek!

„...és felkel a hajnalcsillag a szívetekben” (2 Péter 1, 19b)

Nagyon fontos időszakhoz értünk. A mai vasárnap Advent első vasárnapja. Mindegyikötök otthonában van Adventi koszorú, amelyen meggyújtjátok az első gyertyát.

Ki tudja, mit jelent az Advent? Az Advent, az Úr érkezése. Az Adventi időszakban Jézus Krisztus érkezését várjuk. Vágyunk arra, hogy a közelében lehessünk, imádhassuk, ajándékot adhassunk Neki, így a mi szívünkben is felkel az Igei hajnalcsillag.

Az Adventi időszakban, a hajnalcsillagot követve mi is jussunk közel Jézushoz, vigyünk Neki ajándékokat, úgy ahogy a pásztorok és a bölcsek tették, több mint kétezer évvel ezelőtt.

Rajzolj olyan ajándékokat, aminek szerinted Jézus Krisztus a legjobban örülne!

Jézus Krisztus annak örülne a legjobban, ha minél jobban hasonlítanánk rá. Tegyük minden nap valami jót, ne veszekedjünk, ne irigykedjünk egymásra, ne legyünk tiszteletlenek! Szeretettel forduljunk Isten és az emberek felé! Napról-napra szüreteljünk szorgalmasan a lelki csillagokat addig, amíg felragyog szívünkben a Csillag, amely a pásztorokat és bölcseket is Jézushoz vezette!

Csinosítsd ki az Adventi kalendáriumot!

Az Adventi időszakban sütünk, főzünk, ajándékokat készítünk. Készülünk a Karácsony Ünnepeére.

Előre megsütjük a mézeskalácsokat, hogy finom puhák legyenek, mire az ünnepi asztalra kerülnek. Az egyik legismertebb mézeskalács figura a szépen díszített mézeskalács huszár.

Vajon miért lett a magyar mézeskalács művészet meghatározó alakja a huszár?

Nyargaló virtus, a magyar huszár

„A huszár egy gyönyörű virágszál, mely az elhunyt magyar hősök sírjából kelt ki. Óh huszár, Te vagy a magyar szeme fénye. Az Isten Téged ünnepnap teremtett.” (Szemere Bertalan)

Kedves óvodások és első osztályosok! Mielőtt nekiláttok a feladatoknak, nézzétek meg youtube-on a *Magyar népmesék* mesefilm, „*A katona szerencséje*” című részét!

Kedves iskolás gyermekek! Nézzétek meg a *Hagyaték dokumentumfilm sorozat*, „*Nyargaló virtus*” című részét!

A múlt heti gyülekezeti újságban a magyar történelem egyik leghíresebb uralkodójával foglalkoztunk, Mátyás királlyal. Sajnos, Mátyás halála után a történelem vérvizataros századai következtek. A török előre nyomulását nem sikerült megakadályozni, az ország három részre szakadt.

A Magyar Királyságból az ország nyugati része Habsburg-, a középső része török fennhatósága alá került. A harmadik terület az Erdélyi Fejedelemség részben önálló maradhatott.

A magyar nem adta fel, folyamatosan szembeszállt az ellenséggel. Honfoglaló őseink lovas kultúrája évszázadokon át élt tovább, amelyet a török és a Habsburg elleni harcban, kiválóan alkalmaztak fegyverforgató őseink: a hajdúk, a kurucok, majd a huszárok.

A képen a huszárok alapfelszerelését látod. A betűhalmazban a huszár öltözet szavai vannak elrejtve. Keresd meg az elrejtett szavakat, „öltöztess fel a huszárt”! (tíz öltözék van elrejtve)

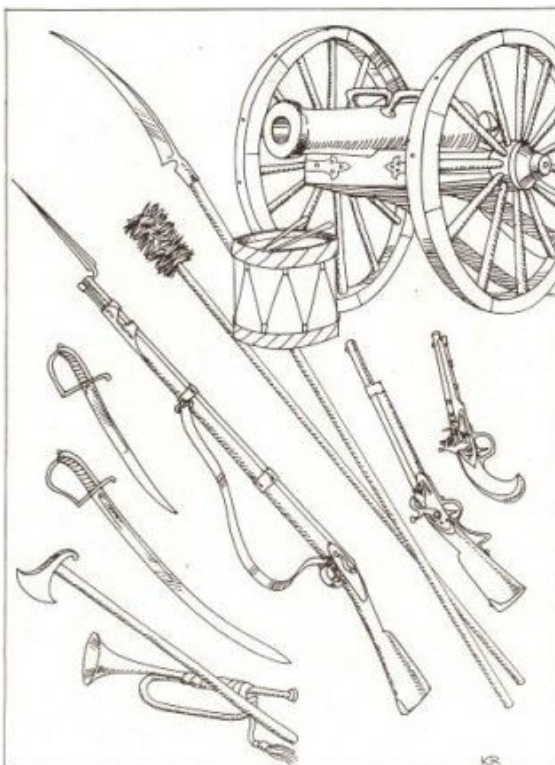

a	n	d	u	k	i	c	l	h	k
c	s	i	z	m	a	s	n	z	a
r	z	d	o	l	m	á	n	y	r
g	a	f	k	á	e	k	m	l	d
h	b	b	a	t	n	ó	i	j	s
g	l	e	s	r	t	c	m	ó	z
n	y	a	k	k	e	n	d	ő	a
s	a	r	k	a	n	t	y	ú	l
f	k	ö	s	ö	n	t	y	ű	a
k	a	r	d	ö	v	s	u	n	g

Színezd ki a képet!

A képen a huszárok fegyvereit látod. Kösd a fegyverhez a nevét!

XXII. A bemutatott eszközök közül melyek voltak a honvédelmi csapatok, a honvédelmi csapatok és a huszárok fegyverei?

ágyú

kürt

szablya

lovassági pisztoly

huszár karabély

puska szuronnyal

kopja

fokos

dob

törlőfa

Jó munkát kívánnak a hitoktatók!

LEVÉL

**Mezőörsi Református Egyházközség
9097 Mezőörs, Fő u. 39.**

Iktatószám: 138/2020

Tárgy: Tájékoztatás a szülőknek a rendkívüli szünet feloldásáról

Tisztelt Szülők!

A Mezőörsi Református Egyházközség, mint a Mezőörsi Talentum Református Óvoda fenntartója az Oktatási Hivatallal egyeztetve, 2020. november 27-ig rendkívüli szünetet rendelt el több óvodai dolgozó koronavírus fertőzése miatt. A rendkívüli szünet letelte után, 2020. november 30-tól a Mezőörsi Talentum Református Óvoda újra várja a gyermekeket.

Amennyiben a család-, és a gyermek védelme érdekében úgy döntenek, hogy a gyermekeiket nem hozzák 2020. november 30-tól az óvodába, kérjük, hogy jelezzék az óvodavezetőnek!

Tekintettel a továbbra is fennálló koronavírus járványhelyzetre, kérjük a szülőket, hogy amennyiben meg tudják oldani, akkor a gyermekeiket ebéd után szíveskedjenek hazavinni! Kérjük Önöket, hogy beteg gyermeket-, vagy ha gyermekkel közös háztartásban beteg személy él, akkor a gyermekeiket ne hozzák az óvodai közösségbe!

Mezőörs, 2020. 11. 25.

Köszönettel és Áldáskívánással:

Szőke Barnabás
lelkipásztor

Tóth Károly
gondnok

Tóthné Szabados Márta
óvodavezető

AZ ÚR LEGYEN MINDNYÁJUNK ŐRZŐ PÁSZTORA!

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

